



*Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny*

# **SESJA PLENARNA EKES-U**

---

**PODSUMOWANIE  
PROGRAMU PRAC**

przez

**dr Anne-Marie SIGMUND**

*Przewodniczącą Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego*

**ZA OKRES KADENCJI 2004-2006**

---

## 1. UWAGI WSTĘPNE

Szanowne Koleżanki,  
Szanowni Koledzy!

Przed dwoma laty przedstawiłam Państwu niezwykle ambitny program prac na okres kadencji 2004-2006. Zasadzał się on na trzech osiach:

1. Motyw przewodni stanowiło moje głębokie przeświadczenie, że w naszej pracy powinniśmy się bardziej skoncentrować na istotnych, kluczowych obszarach, byśmy w ten sposób mogli wносить większą „wartość dodaną” w europejski proces podejmowania decyzji.
2. W tym celu potrzebowaliśmy jednak także radykalnej odnowy naszych narzędzi i metod pracy.
3. Ze względu na efektywność i aktualność naszych działań potrzebowaliśmy również możliwie najlepszej współpracy z naszymi partnerami strategicznymi, w związku z czym naszym kolejnym priorytetem ogłosiłam ukierunkowaną poprawę sieci kontaktów.

### *Ustalenie priorytetów*

Koncentracja na zagadnieniach priorytetowych zaowocowała. Przede wszystkim pozwoliła ona na nasilenie ukierunkowanej współpracy z innymi instytucjami, a przez to zwiększyła oddziaływanie Komitetu. W rezultacie w trakcie obecnej kadencji Komitet po raz pierwszy w historii otrzymał bezpośrednie zlecenia z Rady Europejskiej, co więcej wielokrotnie i w różnych obszarach. W ten sposób osiągnęliśmy niezwykle istotny kamień milowy.

### *Narzędzia i metody pracy*

W celu lepszego zajęcia się priorytetowymi zagadnieniami konieczna była modernizacja narzędzi i metod pracy. Cieszę się, że z ideą tą zgodziło się Prezydium oraz Zgromadzenie Komitetu: zmiana regulaminu wewnętrznego i przyjęcie towarzyszących temu postanowień pozwoliły stworzyć w trakcie tej kadencji warunki formalne dla koncentracji działań Komitetu na zagadnieniach priorytetowych.

### *Partnerzy strategiczni*

Jako „pomost między Europą a społeczeństwem obywatelskim” w zglobalizowanym świecie swoją rolę EKES wypełniać może w optymalny sposób jedynie w ścisłej współpracy z partnerami zewnętrznymi. Z tego względu w trakcie swojej kadencji szczególnie priorytetową rangę nadawałam w naszej pracy stosunkom z pozostałymi instytucjami i innymi partnerami strategicznymi. Również w tej dziedzinie odnieśliśmy znaczące sukcesy na przestrzeni ostatnich dwóch lat.

*Podsumowanie*

W trakcie dobiegającej końca kadencji ustaliliśmy decydujące kierunki we wszystkich trzech obszarach: zagadnienia priorytetowe, metody pracy i stosunki z partnerami. Przedstawiony poniżej zarys nie ma na celu zastępować szczegółowego sprawozdania z działalności przygotowywanego przez sekretariat generalny. Chciałabym raczej zwrócić uwagę na szczególnie ważne „zwycięstwa cząstkowe”.

*Podziękowania*

Mam świadomość, że pomyślna realizacja mojego programu działań oznaczała dla wszystkich zaangażowanych osób przede wszystkim znaczną ilość – często dodatkowej – pracy.

Z tego względu pragnę wszystkim Państwu podziękować, szanowne Koleżanki i Koledzy, jak również wszystkim naszym współpracownikom, za Państwa zaangażowanie i współpracę – osiągnięte sukcesy są naszym wspólnym dorobkiem.

## 2. WYZWANIA I PRIORYTETY

W swoim przemówieniu otwierającym kadencję przedstawiłam pewne szczególne priorytety dotyczące prac EKES-u. Komitet wykazał się pozytywnie we wszystkich wspomnianych obszarach.

### *Strategia lizbońska*

W pierwszym rządzie pragnę tutaj wskazać strategię lizbońską. W tej dziedzinie w trakcie mojej kadencji Komitet pod wieloma względami osiągnął szereg kamieni milowych.

Prawdziwą inaugurację stanowił bezpośredni wniosek ze strony Rady Europejskiej przekazany Komitetowi przy okazji szczytu wiosennego w 2005 r. Powierzona EKES-owi misja wspierania strategii w ramach swojej sieci krajowych rad społeczno-gospodarczych i podobnych podmiotów była dla Komitetu uznaniem jego instytucjonalnej roli na najwyższym szczeblu decyzyjnym w UE.

Nasza ścisła współpraca z krajowymi radami społeczno-gospodarczymi w zakresie strategii lizbońskiej nabrała nowego wymiaru poprzez sprawozdanie podsumowujące z marca 2006 r. W mojej opinii ten rodzaj kooperacji jest obiecujący.

Nasze starania zostały docenione przez Radę Europejską, która podczas szczytu wiosennego w 2006 roku postanowiła o przedłużeniu Komitetowi mandatu. Następne sprawozdanie przedłożymy zatem podczas szczytu w 2008 r. Raport ten – dzięki pozytywnym doświadczeniom – będzie jeszcze bardziej szczegółowy oraz kłaść będzie nacisk na poszczególne priorytetowe kwestie podnoszone przez Radę. Komitet rozpoczął już prace w tym zakresie.

***Rozwój zrównoważony***

Strategia zrównoważonego rozwoju była i pozostała kolejnym z naszych priorytetów. Sformułowana jako cel europejska „wartość dodana” znalazła się w centrum forum zainteresowanych stron zorganizowanego przez nas w kwietniu 2005 r. W ślad za nim w marcu 2006 r. odbyło się przeprowadzone przez EKES, międzyinstytucjonalne przesłuchanie w związku z opinią Komitetu opracowywaną na wniosek prezydencji austriackiej.

Nasze wysiłki również w tym wypadku znalazły uznanie na najwyższym szczeblu: Rada Europejska na swoim posiedzeniu w czerwcu 2006 r. powierzyła EKES-owi niezwykle konkretne zadanie kontynuowania prac w tym zakresie. Niezbędne do realizacji tego zadania dyspozycje wewnętrzne zostały przyjęte jeszcze przed zakończeniem mojej kadencji.

***Europejski model społeczno-gospodarczy***

Europejski model społeczny – kolejny priorytet w ramach naszego programu działań z grudnia 2004 r. – rok później dzięki rozmowom szefów państw i rządów w Hampton Court znalazł się w centrum zainteresowania środków masowego przekazu.

Opinia Komitetu w tej sprawie okazała się zatem równie aktualna jak dwudniowa wspólna konferencja organizowana we współpracy z MOP w czerwcu 2006 r. Przy okazji wspomnianej imprezy Komitet zwrócił na siebie uwagę, przyjmując niezwykle innowacyjne podejście: nasz model społeczno-gospodarczy poddany został dogłębnej analizie nie tylko ze zwyczajowej perspektywy europejskiej, lecz także z perspektywy międzynarodowej.

***Informowanie o Europie – „Plan D”***

Z aktywnym zaangażowaniem zajęliśmy się także wyzwaniem, w obliczu którego znalazły się wszystkie instytucje europejskie: wzbudzenie (czy też obudzenie) zainteresowania Europą wśród obywateli.

W 2004 r. wspólnie uznaliśmy, że w tym wypadku chodzi o projekt długookresowy. Przyjęliśmy tutaj niezwykle innowacyjne podejście, by problemem tym zająć się nie tylko w samej Brukseli, lecz możliwe najbliżej bezpośrednio zainteresowanych osób. Jako przykład pragnę wskazać zwłaszcza liczne, cieszące się szerokim uznaniem fora zainteresowanych stron, przy pomocy których mogliśmy ustanowić bezpośrednie kanały komunikacyjne pomiędzy obywatelami a instytucjami w Brukseli. W opublikowanej przez EKES broszurze zatytułowanej „Informowanie o Europie” ukazał się szereg projektów lokalnych prowadzonych przez studentów.

Realizatorami tych wysiłków są w pierwszym rzędzie Państwo –

członkowie Komitetu – wraz z reprezentowanymi przez siebie organizacjami i sieciami. Serdecznie Państwu dziękuję przy tej okazji za Państwa osobiste zaangażowanie, które uczyniło nas instytucjonalnym partnerem Komisji w tej dziedzinie oraz przyczyniło się do zwiększenia widoczności Komitetu poza Brukselą.

***Debata nt. przyszłości –  
dialog obywatelski***

Postanowiłam sobie, by debata poświęcona przyszłości Europy i tożsamości europejskiej pozostała jednym z priorytetów również po zakończeniu prac Konwentu. Aktualność tego zagadnienia potwierdziły w niezamierzony sposób negatywne wyniki referendum konstytucyjnych przeprowadzonych we Francji i w Holandii.

Problemowi temu poświęciliśmy szereg opinii i przedsięwzięć. Między innymi z prośbą o przesłuchanie z udziałem przedstawicieli zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego na temat projektu konstytucji europejskiej zwróciła się do nas Komisja Spraw Konstytucyjnych Parlamentu Europejskiego.

Współpraca międzyinstytucjonalna w tym zakresie osiągnęła punkt kulminacyjny podczas austriackiej prezydencji w Radzie, kiedy to EKES został poproszony o zorganizowanie wraz z Komisją w styczniu 2006 r. w Salzburgu konferencji wysokiego szczebla zatytułowanej „Sound of Europe”.

***Tożsamość europejska***

We wrześniu 2006 r. tradycyjną, organizowaną co dwa lata konferencję EKES-u świadomie uczyniłam konferencją tematyczną poświęconą analizie skutków. Do jej przygotowania posłużył cały szereg „czwartkowych posiedzeń” – organizowanych w co drugim tygodniu sesji plenarnych komitetu – pod wspólnym tytułem „Co łączy Europę”. Kluczowym elementem owych przygotowań była również wyżej wspomniana konferencja nt. europejskiego modelu społecznego.

***Demokracja uczestnicząca***

Projekt konstytucji, który tymczasem znalazł się w okresie przedłużającej się kwarantanny, obok tradycyjnego modelu demokracji przedstawicielskiej stawia model demokracji uczestniczącej. Jako instytucjonalny partner w dialogu obywatelskim, bez względu na ostateczne wejście w życie konstytucji, Komitet przyjął na siebie kluczową rolę w dziedzinie rozwoju wspomnianych zasad.

Ważnym instrumentem w tym zakresie jest grupa łącznikowa ds. europejskiego zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego, której jeszcze poświęcę nieco więcej uwagi w dalszej części mojego podsumowania. W owej zorganizowanej współpracy, która stała się również trwałym elementem naszej współpracy z Komisją, pokładam

wiele nadziei.

*Nagroda EKES-u dla społeczeństwa obywatelskiego*

Zaproponowana przeze mnie na początku kadencji nagroda EKES-u dla społeczeństwa obywatelskiego została po raz pierwszy przyznana w 2006 r. W tym roku poświęciłam ją wkładowi społeczeństwa obywatelskiego w propagowanie tożsamości europejskiej. Przyszłe kierunki tematyczne nagrody określane będą każdorazowo przez urzędujące kierownictwo EKES-u, jako że zależało mi, by wspomniana nagroda uwzględniała na przestrzeni lat możliwie jak najwięcej aspektów działalności społeczeństwa obywatelskiego.

*Europejska polityka sąsiedztwa*

W ramach europejskiej polityki sąsiedztwa, kolejnego obszaru priorytetowego, Komitet – po części na wniosek oraz zawsze ze szczególnym wsparciem ze strony Komisji – podjął się szeregu konkretnych działań, wnosząc pozytywny wkład w jej realizację.

*EUROMED*

Szczególnym priorytetem pozostają południowi sąsiedzi UE, a zatem kraje EUROMED. Współorganizowany przez nas szczyt społeczeństwa obywatelskiego w Ammanie znalazł się w cieniu ataków terrorystycznych, jakie bezpośrednio poprzedziły jego otwarcie. Tym wyraźniej pokazał on wagę naszych starań podejmowanych w regionie, obejmujących między innymi pomoc w tworzeniu rad społeczno-gospodarczych.

Niezwykłą premierą było zaproszenie mnie w listopadzie 2005 r. do przedstawienia szefom państw i rządów na szczycie EUROMED w Barcelonie rezultatów dziesięciu lat prac EKES-u prowadzonych w ramach mandatu powierzonego nam w „procesie barcelońskim”.

*Wschodni sąsiedzi*

W zakresie kontaktów z wschodnimi sąsiadami, rozwinął się ożywiony dialog z Ukrainą, gdzie staliśmy się dla rządu bezpośrednim partnerem do rozmów dotyczących budowy i wzmacniania zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego. Nawiązano także pierwsze kontakty na szczeblu społeczeństwa obywatelskiego z Białorusią.

*Balkany*

Zorganizowane przez nas w marcu 2006 r. Forum Bałkanów Zachodnich zgromadziło w Brukseli przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego z tego regionu. Nasza grupa kontaktowa odpowiedziała pozytywnie na moją propozycję i postanowiła wraz z koordynatorem UE ds. paktu stabilizacyjnego Erhardtem BUSEKIEM nawiązać współpracę w dziedzinach, w których możliwe są pewne synergie.

*Kraje kandydujące*

W ramach przygotowań do przystąpienia do UE obserwatorzy z Rumunii i Bułgarii zostali włączeni do naszych prac już w 2006 r. Spełnione

zostały wszystkie warunki rozszerzenia EKES-u o członków reprezentujących obydwa kraje, w których złożyłam już oficjalne wizyty przygotowawcze.

W tworzenie w ramach Komisji Europejskiej forum dialogu społeczeństwa obywatelskiego z Chorwacją zaangażowałam się osobiście, z pomyślnym skutkiem. Było to o tyle ważne, że umowa z tym krajem nie przewiduje stworzenia mieszanego komitetu doradczo-konsultacyjnego.

#### *Ameryka Łacińska*

Zorganizowane przez EKES w przeddzień wiedeńskiego szczytu UE – Ameryka Łacińska/Karaiby 2006 spotkanie społeczeństwa obywatelskiego zgromadziło w kwietniu 2006 r. wiodących przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego z tego regionu. Również tym razem zostałam zaproszona do osobistego wystąpienia podczas odbywającego się w następnych dniach szczytu szefów państw i rządów z prezentacją rezultatów naszych prac.

#### *Azja*

W wyniku rozwoju wydarzeń o charakterze geopolitycznym dynamizują się również nasze stosunki ze społeczeństwem obywatelskim w Azji.

#### *Okrągły stół UE – Indie jako model dla Chin*

Zaangażowałam się z oddaniem, by pomyślnie zrealizowany projekt okrągłego stołu UE – Indie stał się modelem dla okrągłego stołu UE – Chiny. Związane z tym przygotowania są już dalece zaawansowane – pierwsza runda okrągłego stołu UE – Chiny powinna odbyć się w trakcie najbliższej kadencji.

#### *Japonia*

Rok UE – Japonia 2005 stał się dla mnie okazją do nawiązania bliższych kontaktów ze zorganizowanym społeczeństwem obywatelskim tego także ważnego partnera handlowego UE. W rezultacie Komisja wystąpiła do Komitetu z wnioskiem o opracowanie opinii rozpoznawczej w tym zakresie.



### 3. NARZĘDZIA I METODY PRACY

W celu realizacji zadań istotnych zarówno pod względem merytorycznym, jak i z punktu widzenia terminów należało także zmodernizować wewnętrzne metody pracy.

#### *Media elektroniczne – uproszczenie i modernizacja*

Sekretariat generalny pozytywnie odpowiedział na moją propozycję, podejmując istotne kroki zmierzające do stworzenia sieci komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej poprzez zwiększone wykorzystanie mediów elektronicznych. Dostęp do informacji uległ dynamizacji poprzez wprowadzenie biuletynów elektronicznych oraz całkowite przeprojektowanie stron internetowych EKES-u. Szczególnie cieszy mnie projekt stron internetowych stworzonych we współpracy z naszymi indyjskimi partnerami, poświęconych okrągłemu stołowi UE – Indie.

Z myślą o uproszczeniu procedur wewnętrznych odbywały się w trakcie mojej kadencji pod osobistym kierownictwem Sekretarza Generalnego posiedzenia wewnętrznej grupy roboczej, która stała się źródłem decydujących impulsów do optymalizacji i modernizacji metod codziennej pracy.

#### *Ustalenie priorytetów i wykorzystanie zasobów*

Do poprawy efektywności pracy Komitetu trzeba było jednak stworzyć nie tylko warunki techniczne, lecz także polityczne. Postawiona diagnoza wskazywała jasno: zdezaktualizowane opinie szkodzą wizerunkowi Komitetu. Stosowna terapia narzucała się wręcz sama: ukierunkowane wykorzystanie dostępnych zasobów poprzez skupienie się na zagadnieniach najistotniejszych.

#### *Zmiany o charakterze fundamentalnym*

Chociaż z powyższą analizą zgadzało się wiele Koleżanek i Kolegów, droga w tym kierunku była uciążliwa. Niemniej w końcu nastąpiły dwa ważne przełomy, które w przyszłości znacznie ułatwią skupianie się na zagadnieniach najistotniejszych.

#### *Decyzje Prezydium zmierzające do ułatwień i usprawnień*

W pierwszej kolejności Prezydium przyjęło sprawozdanie grupy roboczej *ad hoc* w sprawie metod pracy („sprawozdanie Wilkinsona”) oraz podjęło szereg kluczowych decyzji wykonawczych. Przyjęte rozwiązania obejmowały między innymi określenie w sposób wiążący formatu i maksymalnej długości opinii. Zwiększono również rolę prezydiów sekcji w decydowaniu, które zagadnienia należy uznać za istotne.

*Zmiana regulaminu  
wewnętrznego*

Związana z powyższym nowelizacja regulaminu wewnętrznego dopełniła możliwości racjonalizacji prac Komitetu. Niestety nie zdołałam wprowadzić rozwiązań, które wydawały mi się najbardziej oczywiste i efektywne, a mianowicie możliwości, by Komitet po prostu nie wydawał opinii w sprawach, w których nie jest w stanie wnieść niczego pozytywnego. Niemniej jednak zwiększone wykorzystanie sprawozdawców samodzielnych stanowi istotny krok we właściwym kierunku: opinie niewnoszące szczególnej wartości można w ten sposób opracowywać z zastosowaniem procedury uproszczonej.

*Droga została utworzona*

Dzięki temu pakietowi istotnych zmian w zakresie narzędzi i metod pracy na koniec mojej kadencji Komitet posiada wszystkie niezbędne środki, by dotrzymywać kroku rozwojowi wydarzeń. Teraz od woli politycznej zależy stanowcze ustalanie priorytetów, co obejmuje również świadome pomijanie zagadnień nieistotnych. W przyszłości nie powinno być żadnych usprawiedliwień dla przyjmowania opinii na temat zagadnień niemających aktualnego znaczenia.

*Strategia komunikacji*

Zwiększona koncentracja na zagadnieniach aktualnych jest także istotną składową naszej strategii komunikacji. Strategia ta, opracowana jeszcze w trakcie kadencji mojego poprzednika, była stopniowo realizowana. Pomyślnie efekty nie kazały na siebie długo czekać: badania mediów z ostatnich dwóch lat wskazują na wyraźną poprawę widoczności Komitetu.

*Etapy poza procesem  
legislacyjnym*

Kolejny element mojego programu prac stanowiła idea, by działania Komitetu rozszerzały się na etapy poprzedzające i następujące po procesie legislacyjnym. Znalazła ona uznanie prezydencji Rady w związku z inicjatywą „lepszego stanowienia prawa”. Raport w tej sprawie przedstawiony we wrześniu 2005 r. wskazuje drogę, jaką podążać ma EKES w swoich staraniach – obszar ten stanowi nowe, obiecujące pole do działania dla Komitetu.

#### **4. KONTAKTY Z INNYMI INSTYTUCJAMI I PARTNERAMI STRATEGICZNYMI**

Przedstawionych efektów tej kadencji nie dałoby się osiągnąć bez woli współpracy ze strony partnerów. Dlatego trzecią oś mojego programu prac stanowiła rozbudowa partnerstw strategicznych.

***Komisja Europejska***

Pierwszy i jednocześnie znaczący sukces został odnotowany w ramach współpracy z Komisją:

***Protokół współpracy***

W listopadzie 2005 r. gościłam w EKES-ie przewodniczącego Komisji José Manuela BARROSE, z którym podpisaliśmy nowy protokół o współpracy. Następnie, podczas konferencji prasowej w budynku Berlaymont, wraz z komisarz Margot WALLSTRÖM po raz pierwszy przedstawiłyśmy ten dokument dziennikarzom. Protokół ten stawia współpracy obu instytucji bardzo wysokie wymagania i przez to istotnie zwiększa znaczenie Komitetu jako partnera instytucjonalnego.

***Opinie rozpoznawcze, współpraca, wymiana poglądów***

Założenia tego protokołu udało się urzeczywistnić już w czasie tej kadencji.

Wyraźnie wzrosła liczba opinii rozpoznawczych oraz wspólnych przesłuchań.

Intensywniejsza stała się także bezpośrednia wymiana poglądów z Komisją. W trakcie mojej kadencji przewodniczący BARROSO i wiceprzewodnicząca WALLSTRÖM dwukrotnie uczestniczyli w sesjach planarnych Komitetu. Także inni członkowie Komisji na nasze zaproszenie brali udział w sesjach plenarnych, licznych zebraniach sekcji oraz pozostałych imprezach.

***Parlament Europejski***

Moim bezpośrednim kontaktom z przewodniczącym Parlamentu Europejskiego, Josepem BORRELLEM, towarzyszyły wielokrotne zaproszenia na konferencje prezydium Komitetu. Spotkania te za każdym razem bezpośrednio owocowały opiniami rozpoznawczymi sporządzanymi na wniosek Parlamentu Europejskiego. Niemniej we współpracy z Parlamentem drzemie spory, niewykorzystany jeszcze potencjał. Można go spożytkować jedynie poprzez bieżące kontakty robocze – i w tej dziedzinie jest jeszcze wiele do zrobienia w trakcie przyszłej kadencji.

***Rada UE***

Polityka ustalania priorytetów przyniosła pierwsze efekty także jeśli chodzi o kontakty z Radą. W trakcie mojej kadencji odnotowano nową jakość konsultacji na najwyższym europejskim szczeblu decyzyjnym – EKES po raz pierwszy otrzymał od Rady Europejskiej bezpośredni wniosek o opinię. Owa decyzja z wiosennego szczytu 2005 r. zapoczątkowała korzystny rozwój – rok później odnowiony został wniosek dotyczący strategii lizbońskiej, a w czerwcu 2006 r. Rada poprosiła o przygotowanie opinii w sprawie strategii zrównoważonego rozwoju.

*Kontakty z rządami  
sprawującymi przewodnictwo  
w Radzie UE*

Również moje starania o zacieśnianie kontaktów z poszczególnymi prezydencjami UE okazały się owocne. Miałam możliwość przeprowadzić rozmowy przygotowawcze z szefami państw i rządów, bądź z pojedynczymi członkami rządów każdego z krajów, których przewodnictwo w Radzie UE przypadło na moją kadencję.

*Współpraca, opinie  
rozpoznawcze, zaproszenia na  
spotkania na szczycie*

Normą stały się wspólne imprezy przy aktywnym udziale ministrów rządu sprawującego przewodnictwo w Unii. Ponadto w trakcie mojej kadencji zdecydowanie wzrosła liczba opinii rozpoznawczych na wniosek prezydencji Rady – poszczególne rządy składały przynajmniej trzy wnioski, a Austria zleciła sporządzenie aż czterech opinii.

Szczególnie miłe były zaproszenia skierowane do przewodniczącej EKES-u do udziału w oficjalnych spotkaniach na szczycie, takich jak szczyt EUROMED w Barcelonie w 2005 r. czy wiedeński szczyt UE – Ameryka Łacińska/Karaiby w 2006 r. Były to istotne, a jednocześnie bezprecedensowe wydarzenia. Także na spotkaniu trójstronnym przy okazji nieformalnego szczytu ministrów ds. zatrudnienia i polityki społecznej w Helsinkach w 2006 r. EKES po raz pierwszy mógł wyczerpująco przedstawić swoje stanowisko.

*Krajowe rady społeczno-  
gospodarcze*

Współpraca z siecią krajowych rad społeczno-gospodarczych nabrała dynamiki. Najlepszym tego przykładem jest wspólne działanie w zakresie strategii lizbońskiej skoordynowane z kolejnymi prezydencjami Rady. W trakcie następnej kadencji współpracę tę pogłębi się i rozszerzy pod względem tematycznym.

*Komitet Regionów*

Zdecydowanie poprawiły się stosunki z Komitetem Regionów. Regułą stały się wzajemne zaproszenia przewodniczących do

udziału w ważniejszych wydarzeniach. Z przewodniczącym Komitetu Regionów ustaliliśmy już pierwsze elementy współpracy merytorycznej nad zbieżnymi zagadnieniami. Poza tym w porozumieniu o współpracy, które wkrótce ma być na nowo negocjowane, należy uwzględnić regularne kontakty przewodniczących.

***Europejscy partnerzy społeczni***

Niestety kontakty z europejskimi organizacjami partnerów społecznych są w dalszym ciągu incydentalne i ograniczają się przede wszystkim do konferencji. Pragnę zwłaszcza przypomnieć bardzo dobrze oceniane seminarium, które odbyło się w kwietniu 2005 r. z okazji dwudziestolecia „Val Duchesse”. Było ono okazją, aby dawni uczestnicy wraz z dzisiejszymi działaczami wspólnie zastanowili się nad przyszłością dialogu społecznego.

***Europejskie organizacje społeczeństwa obywatelskiego: grupa łącznikowa***

Świetnie rozwija się współpraca z innymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego.

Na sercu leży mi zwłaszcza bardzo różnorodna działalność naszej grupy łącznikowej ds. europejskiego zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego – jej aktywność specjalnie odnotowano także w protokole współpracy z Komisją. Ta nowoczesna forma kooperacji przeszła już pierwsze próby, np. we wspólnych działaniach dotyczących strategii lizbońskiej, i powinna być intensywniej wspierana w trakcie kolejnej kadencji.

***Międzynarodowa Organizacja Pracy***

W grudniu 2005 r. wraz z Juanem SOMAVIĄ, dyrektorem generalnym Międzynarodowej Organizacji Pracy, podpisałam protokół współpracy z MOP. Dokument ten ma lepiej ustrukturyzować nasze wspólne działania i sprawić, by były one bardziej rozpoznawalne. EKES i MOP mają tak wiele zbieżnych celów, że trzeba wykorzystać ten wyjątkowy potencjał synergii.

***ECOSOC/ONZ***

W 2006 r. byłam z wizytą w ECOSOC-u Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku, aby zachęcić do zawarcia podobnego porozumienia. Pomysł ten spotkał się z pozytywną reakcją – z przewodniczącym Rady Społeczno-Gospodarczej ONZ-u Alim HACHANIM wymieniliśmy się zaproszeniami do udziału w posiedzeniach plenarnych i w ramach oficjalnej korespondencji podjęliśmy formalne kroki zmierzające do bliższej współpracy.

*AICESIS*

W trakcie tej kadencji zwiększyłam także nasze zaangażowanie w działalność sieci krajowych rad społeczno-gospodarczych i podobnych podmiotów (AICESIS) – nasz większy wkład merytoryczny uzupełniła decyzja Prezydium o podjęciu negocjacji dotyczących pełnego członkostwa ze szczególnym statusem.

## 5. UWAGI KOŃCOWE

### ***Ciągłość***

W ciągu ostatnich dwóch lat zrealizowałam zasadnicze cele, jakie sobie postawiłam. W przypadku zagadnień najważniejszych: „ustalenie priorytetów – nowoczesne metody pracy – partnerzy strategiczni” odniesione sukcesy opierały się na pracach wstępnych wykonanych przez moich poprzedników. Owa ciągłość była istotną podstawą naszego sukcesu. Tym ważniejsze jest dla mnie zatem, by przekazać Komitet swojemu następcy w „należyтым stanie”.

### ***Kultura***

Prawdziwa innowacja w życiu Komitetu należy jednakże do obszaru, za który odpowiadam osobiście: chodzi mianowicie o nacisk kładziony na kulturę jako – zgodnie z definicją przyjętą przez Komitet – „wyznawanie wspólnych wartości”. Kultura postrzegana jako proces decydujący o naszym codziennym życiu stanowiła myśl przewodnią kreującą naszą tożsamość w całym okresie kadencji.

Z radością przyjąłm aktywny wkład moich Koleżanek i Kolegów członków EKES-u oraz personelu w pierwsze inicjatywy w tym zakresie, takie jak wieczory kulturowe, wystawy i koncerty. Szczególnie dobrym przykładem była tutaj z pewnością nowa „księga pamiątkowa” Komitetu stanowiąca zbiorowy projekt szerokiego grona członków, która posłuży jako nowa, kulturowa wizytówka EKES-u.

### ***Kluczowe cele***

Dzięki realizacji mojego programu prac osiągnęliśmy wspólnie następujące kluczowe cele w zakresie działań Komitetu przyjęte na okres dwuletniej kadencji:

1. Komitet zwiększył swoją wiarygodność poprzez dokładniejszą selekcję opracowywanych zagadnień, analizy perspektywiczne i opinie.
2. Komitet stał się kluczowym podmiotem w kampanii „Informowanie o Europie”.
3. Widoczność Komitetu na zewnątrz uległa poprawie poprzez odpowiednie działania *public relations* oraz zwiększenie roli jego członków.
4. Komitet zwiększył przejrzystość prowadzonych przez siebie prac.
5. Jako instytucjonalny partner w ramach dialogu obywatelskiego Komitet zdołał przyczynić się do rozwoju demokracji uczestniczącej na szczeblu europejskim.

Podsumowując wysiłki włożone w realizację wyżej wymienionych celów, należy stwierdzić: poprzez realizację programu prac Komitet stał się bardziej znany i akceptowany oraz zdołał podnieść poziom swojego oddziaływania.

Wszystkie wspomniane inicjatywy stanowią jednak „prace bieżące” i aczkolwiek możemy być dumni z naszych sukcesów, nie ma powodów, by spoczywać na laurach. Swojemu następcy przekazuję solidne podwaliny oraz istotne nowe perspektywy dla dalszych działań. Jednocześnie mój następca odziedziczy jednak również wyzwania wynikające z mojego programu prac, które po części nie znalazły jeszcze rozwiązania:

- ustalanie priorytetów w zakresie doboru zagadnień zdało egzamin – teraz uczynić je trzeba trwałą zasadą naszych działań;
- modernizacji regulaminu wewnętrznego dokonano jedynie w przypadku pewnych punktów – w niektórych obszarach wciąż jeszcze pozostaje wiele do zrobienia;
- stosunki z Parlamentem Europejskim wymagają dalszego rozwoju.

Jako że na przestrzeni ostatnich dwóch lat tak wiele zajmowaliśmy się rozmyślaniami na temat przyszłości Europy bądź pomagaliśmy w jej tworzeniu, na zakończenie właściwym wydaje się cytata z jednego z założycieli Wspólnoty. W maju 1954 r. Jean Monnet powiedział:

*„Możemy tylko wybierać pomiędzy zmianami, w które zostaniemy uwikłani a zmianami, których świadomie będziemy pragnąć i dokonywać”<sup>1</sup>.*

Starałam się wprowadzić wiele świadomych zmian i cieszę się, że Komitet wspierał mnie w tych działaniach.

Sukces, jaki odnieśliśmy, świadczy o tym, że mieliśmy rację.

Jeszcze raz pragnę wszystkim Państwu – zarówno członkom, jak i personelowi Komitetu – serdecznie podziękować za współpracę.

Mojemu następcy oraz nam wszystkim życzę dużo szczęścia i sukcesów w trakcie następnej kadencji!

---

<sup>1</sup> „Nous n’avons que le choix entre les changements dans lesquels nous serons entraînés et ceux que nous aurons su vouloir et accomplir”.